

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7937/2022
09.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранко Ивковић, адвокат из ..., против тужених малолетне ББ из ..., чији је законски заступник мајка ВВ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Урош Спасојевић, адвокат из ..., ради оспоравања очинства, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 120/22 од 06.04.2022. године, у седници већа одржаној 09.03.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ. као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 120/22 од 06.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 120/22 од 06.04.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Ваљеву П2 1/21 од 06.12.2021. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев да се утврди да тужилац није отац малолетне ББ из ..., рођене ...2014. године у ..., уписане у матичну књигу рођених за подручје Града Ваљева под текућим бројем .. за 2014. годину, што би тужене биле дужне да признају и трпе брисање очинства тужиоца у матичној књизи рођених и обавезан тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 172.500,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, из свих законских разлога.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011....18/2020, у даљем тексту: ЗПП), у вези члана 202. Породичног закона („Службени гласник РС“, бр. 18/2005..6/2015), Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у

поступку пред другогостепеним судом нису учињене ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. ст. 1. и 2. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити. Наводе у ревизији којима се указује да је у поступку учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, Врховни касациони суд није ценио, јер се ревизија из овог разлога не може изјавити у смислу члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, малолетна ББ рођена је ...2014. године током трајања брака и заједнице живота тужиоца и тужене ВВ, који је разведен ...2016. године. Тужилац тужбом тражи да се утврди да није биолошки отац мал. ББ, на коју околност је предложио извођење доказа ДНК вештачењем. Из закључка и мишљења Центра за хуману и молекуларну генетику, Биолошког факултета Универзитета у Београду од 26.10.2021. године утврђено је да је вероватноћа биолошког очинства тужиоца АА над малолетном ББ 99,9999999%, којим резултатом је биолошко очинство тужиоца над малолетном туженом ББ и практично потврђено. Тужилац је оспорио налаз и мишљење Центра за хуману и молекуларну генетику и предложио извођење доказа вештачењем од стране специјалисте гинеколога на околност дана зачећа мал. детета, који предлог за извођење доказа је одбијен као сувишан.

На овако утврђено чињенично стање, правилно су нижестепени судови применили материјално право из одредби Породичног закона, цитираних у образложењу првостепене пресуде и оценили да тужбени захтев није основан.

Супротно наводима ревизије, правилно су нижестепени судови одлуку о тужбеном захтеву засновали на чињеницама утврђеним из налаза и мишљења Биолошког факултета у Београду, које је засновано на извршеним ДНК анализама тужиоца и мал. детета и из кога произлази да је тужилац биолошки отац малолетне тужене ББ са вероватноћом од 99,9999999%, чиме је очинство тужиоца над мал. туженом практично и потврђено.

Како се обављено вештачење ове установе заснива на општеприхваћеној научној методи која даје највећи могући проценат тачности приликом утврђења чињенице очинства, и по оцени Врховног касационог суда у циљу потпуног и правилног утврђења чињеничног стања није било потребно извођење доказа вештачењем од стране специјалисте гинеколога на околност дана зачећа мал. детета које је тужилац предложио. Одлука о тужбеном захтеву донета је на основу чињеничне грађе формиране оценом налаза и мишљења Биолошког факултета Универзитета у Београду из кога произлази да је биолошко сродство типа родитељ-дете са вероватноћом од 99,9999999%, практично потврђено, што је довољан основ за закључак о неоснованости тужбеног захтева, па извођење других доказа није било нужно потребно за доношење правилне одлуке о тужбеном захтеву, већ би одуговлачило поступак и изазвало непотребне трошкове.

Имајући у виду наведено, одлука о тужбеном захтеву је донета правилном применом материјалног права, за коју су дати довољни и јасни разлози, које у свему као правилне прихвата и овај суд. У ревизији се понављају наводи који су истицани у жалби против првостепене пресуде, а другогостепени суд је у образложењу побијане пресуде оценио све жалбене наводе тужиоца који су били од значаја за правилну одлуку о изјављеној жалби.

Из наведених разлога, применом члана 414. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**